

2. Treba li članak 9. stavak 2. Uredbe 2017/1001 o žigu Europske unije tumačiti na način da otprema krajnjem potrošaču proizvoda koji nosi znak istovjetan žigu, u trgovačkom prometu i bez suglasnosti nositelja žiga, predstavlja uporabu koja se može pripisati pošiljatelju samo ako taj pošiljatelj stvarno zna za postavljanje tog znaka na taj proizvod?

Rabi li takav pošiljatelj predmetni znak ako je on sam ili gospodarski povezani subjekt obavijestio krajnjeg potrošača da će preuzeti tu otpremu nakon što je on sam ili gospodarski povezani subjekt skladištio proizvod u tu svrhu?

Rabi li takav pošiljatelj predmetni znak ako je on sam ili gospodarski povezani subjekt prethodno aktivno pridonio prikazivanju oglasa u trgovačkom prometu za proizvod koji nosi taj znak ili je zaprimio narudžbu krajnjeg potrošača na temelju tih oglasa?

(¹) SL 2017, L 154, p. 1.

Žalba koju su 29. ožujka 2021. podnijeli Giacomo Santini i dr. protiv presude Općeg suda (osmo prošireno vijeće) od 10. veljače 2021., u spojenim predmetima T-345/19, T-346/19, T-364/19 do T-366/19, od T-372/19 do T-375/19, T-385/19, Santini i dr./Parlament

(Predmet C-198/21 P)

(2021/C 217/37)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Žalitelji: Giacomo Santini, Marco Cellai, Domenico Ceravolo, Natalino Gatti, Antonio Mazzone, Luigi Moretti, Gabriele Sboarina, Lina Wuhler, Patrizia Capraro, Luciana Meneghini (zastupnik: M. Paniz, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Žalbeni zahtjev

- Žalitelj od Suda traži da: ukine pobijanu presudu zbog pogrešne primjene općih načela pravne sigurnosti, legitimnih očekivanja i proporcionalnosti, te prava zajamčenih Poveljom s obzirom na neopravdane i neproporcionalne povrede prava vlasništva; jer je pogrešno zaključeno da se pobijane mjere mogu legitimno temeljiti na Prilogu III. Pravilniku PEAM; jer se pogrešno smatralo da su obuhvaćene aktima upravnih radnji koji su delegirani ili se mogu delegirati načelniku odjela; zbog toga što je obrazloženje koje se odnosi na povredu obveze obrazlaganja značajno neprecizno, nepotpuno i pogrešno; posljedično, poništi sve akte, komunikacije i/ili pobijane odluke; naloži Europskom parlamentu snošenje troškova postupka u oba stupnja.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog žalbi žalitelj navodi šest žalbenih razloga.

1. **Prvi žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava i/ili činjenica jer se smatralo da pobijana mjera utječe samo na iznos mirovine a ne i na pravo na mirovinu te na nastanak iste, pogrešno smatrajući da je pobijana mjera u skladu s općim načelima Unije i Poveljom o temeljnim pravima.** Žalitelj se poziva na nezakonitost pobijane presude jer se u njoj miješa pravo na mirovinu s pravom na iznos mirovinskog davanja, a isključuje provedbu relevantnog načela nepromjenjivosti prava na mirovinu; jer je pogrešno propušteno razmotriti činjenicu da mjere koje se odnose na doživotne naknade žalitelja nisu dovele samo do smanjenja odgovarajućeg iznosa nego da se radi o sveobuhvatnoj reformi sustava koja ima retroaktivni i trajni učinak na nastanak prava na doživotne naknade koje su već godinama dodijeljene i stečene te koje su ušle u imovinu zainteresiranih osoba; jer je pogrešno propušteno uzeti u obzir činjenicu da Parlament nije provjerio usklađenost pobijanih akata s pravom Unije, pri čemu pobijana presuda ne sadržava nikakvo obrazloženje o tome pitanju.

2. **Drugi žalbeni razlog: pogreške koje se tiču prava u pogledu tumačenja članka 75. Provedbenih mjera, članka 28. Statuta zastupnika, Priloga I., II. i III. Pravilniku PEAM. Povreda prava na mirovinu, općih načela i Povelje o temeljnim pravima.** Žalitelj se poziva na nezakonitost pobijane presude jer se njome pogrešno tumače referentne norme, smatrajući da je Prilog III. Pravilniku PEAM i dalje valjan i proizvodi učinke, iako je on izričito stavljen izvan snage i iako nijedna izričita odredba ne predviđa njegovo zadržavanje nakon isteka valjanosti; jer je nezakonito zanemarena činjenica da su u ovom slučaju uvjeti za pravo na mirovinu bili izmijenjeni ne poštujući okvir članka 2. Pravilnika III. i uz povredu općih načela Unije i Povelje o temeljnim pravima.
3. **Treći žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava i/ili činjenica jer se smatralo da je pobijana mjera bila u skladu s općim načelima Unije i Poveljom o temeljnim pravima, legitimnim očekivanjima, načelom proporcionalnosti i jednakosti, pravom na vlasništvo.** Žalitelj se poziva na nezakonitost pobijane presude, jer je time što se propustilo ocijeniti konkretne specifičnosti ovog slučaja i pogrešno tumačeći referentne norme, zaključilo da su pobijane mjere bile u skladu s pravom Unije i načelima Povelje o temeljnim pravima; jer se nisu razmotrili elementi uključujući dokumente koji dokazuju da se žalitelje više puta uvjeravalo da će zadržati stečeno pravo i da je ono nepromjenjivo; jer nije uzeto u obzir da pobijane mjere nisu bile obrazložene niti opravdane i da su dovodile do očito neproporcionalnog i potpuno neopravdanog rješenja.
4. **Četvrti žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava kod tumačenja članka 74. i 75. Provedbenih mjera i Priloga III. Pravilniku PEAM.** Žalitelj se poziva na nezakonitost pobijane presude jer se pogrešno zaključilo da se pobijana mjera mogla valjano temeljiti na Prilogu III. Pravilniku PEAM, iako taj pravilnik više nije bio na snazi jer je u međuvremenu bio stavljen izvan snage.
5. **Peti žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava kod ocjene postupovnih povreda: nadležnost.** Žalitelj se poziva na nezakonitost pobijane presude jer je pogrešno zaključeno da je načelnik odjela „Odjela za plaće i socijalna prava zastupnika” nadležan donijeti provedbene mjere, iako se radi o aktima koji se ne mogu delegirati jer ulaze u izvanrednu upravu za koju je nadležno Predsjedništvo Europskog parlamenta.
6. **Šesti žalbeni razlog: pogreška koja se tiče prava kod ocjene postupovnih povreda: obrazloženje.** Žalitelj se poziva na nezakonitost pobijane presude jer je pogrešno zaključeno da postoji primjereno obrazloženje koje zapravo nedostaje; jer nije uzeto u obzir da je Europski parlament bio pozvan provesti nadzor usklađenosti, izvještavajući o njemu s primjerenim obrazloženjem a takva provjera i obrazloženje nedostaju; jer se poziva na članak 1. stavak 7. Odluke 14/2018 kao element jamstva iako ta odredba više ne postoji, jer ju je ukinuo Zastupnički dom Odlukom br. 2/2020 koja se već nalazi u spisu.

Žalba koju je 30. ožujka 2021. podnio ABLV Bank AS, u stečaju, protiv presude Općeg suda (deseto prošireno vijeće) od 20. siječnja 2021. u predmetu T-758/18, ABLV Bank/SRB

(Predmet C-202/21 P)

(2021/C 217/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: ABLV Bank AS, u stečaju (zastupnik: O. Behrends, *Rechtsanwalt*)

Druge stranke u postupku: Jedinствени санацијски одбор (SRB), Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

— ukine pobijanu presudu;

— poništi odluku SRB-a od 17. listopada 2018. u odnosu na ABLV Bank AS;